

بررسی اثرات تراکم بوته بر عملکرد ارقام سیب زمینی در کشت پاییزه

عبدالستار دارابی

ایستگاه تحقیقات کشاورزی بهبهان، بهبهان

به منظور تعیین مناسب‌ترین تراکم بوته و رقم سیب زمینی در کشت پاییزه برای استان خوزستان آزمایشی به مدت یک سال (۱۳۷۷) در ایستگاه تحقیقات کشاورزی بهبهان انجام گرفت. در این بررسی ارقام مارفونا، تیماته، MN105، کنکورد، آجیبا و نووینا با سه تراکم ۵/۳، ۶/۷ و ۸/۹ بوته در متر مربع (فاصله ۱۵ و ۲۰، ۲۵ × ۷۵ سانتی متر) در یک آزمایش کمرهای خرد شده با طرح پایه بلوک‌های تصادفی در سه تکرار در اواسط مهرماه کاشته شدند. عامل اصلی در این آزمایش تراکم بوته و عامل فرعی رقم بود.

نتایج تجزیه واریانس نشان داد که از نظر عملکرد اختلاف بین تراکم‌های کاشت در سطح ۵٪ و ارقام در سطح ۱٪ معنی‌دار می‌باشد. اثر متقابل این دو عامل معنی‌دار نبود.

حداکثر محصول در تراکم ۸/۹ بوته در متر مربع تولید شد و برتری این تراکم بر تراکم ۵/۳ و ۶/۷ بوته در متر مربع به ترتیب در سطح ۵٪ و ۱٪ معنی‌دار بود. افزایش تراکم از ۵/۳ به ۸/۹ بوته در متر مربع سبب کاهش وزن متوسط غده گردید. اختلاف بین تعداد غده تولید شده در هر بوته و تعداد ساقه اصلی در تراکم‌های مختلف معنی‌دار نبود.

برتری ارقام آجیبا و تیماته بر سایر ارقام در سطح ۱٪ معنی‌دار بود. با توجه به نتایج این بررسی برای کشت پاییزه سیب زمینی در استان خوزستان کاشت ارقام تیماته و آجیبا با تراکم ۸/۹ بوته در متر مربع (فاصله ۱۵ × ۷۵ سانتی متر) که عملکرد آنها به ترتیب ۲۰/۱۹ و ۱۷/۲۹ تن در هکتار می‌باشد توصیه می‌شود.